

Ime predpisa:

Uredbo o spremembah Uredbe o emisijah snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vodah v vode in javno kanalizacijo

Št. zadeve:

007-77/2026

Datum objave:

2. 6. 2026

Rok za sprejem mnenj in pripomb:

2. 7.2026

e-naslov za posredovanje pripomb:

gp.mnvp@gov.si

Obrazložitev

Pravna podlaga za Uredbo o spremembah Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo (v nadaljnjem besedilu: uredba) so drugi, tretji, peti in šesti odstavek 18. člena, deseti odstavek 112. člena in petnajsti odstavek 116. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 44/22, 18/23 – ZDU-10, 78/23 – ZUNPEOVE, 23/24, 21/25 – ZOPVOOV, 56/25 – PoZ in 11/26 – odl. US); v nadaljnjem besedilu: ZVO-2), ki določajo, da Vlada RS določi oziroma predpiše:

- mejne vrednosti emisije, stopnje zmanjševanja onesnaževanja okolja in s tem povezane enakovredne parametre ter tehnične ukrepe, zavezanca za zagotavljanje obratovalnega monitoringa in njegov obseg, pri določanju mejnih vrednosti pa Vlada upošteva tudi zaključke o BAT tako, da mejne vrednosti emisij ne presegajo ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami,
- naprave, katerih upravljavci morajo pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, in naprave, za katere proizvajalec ali upravljavec zagotavlja skladnost s predpisanimi mejnimi vrednostmi ali se ta ugotavlja v skladu s predpisi, ki urejajo ugotavljanje skladnosti proizvodov in za katere okoljevarstveno dovoljenje ni potrebno ter tudi druge naprave, za katere okoljevarstveno dovoljenje ni potrebno, upravljavec pa mora zagotoviti izdelavo strokovne ocene skladnosti naprave s predpisi in
- podrobnejšo vsebino in sestavine vloge za okoljevarstveno dovoljenje ter podrobnejšo vsebino okoljevarstvenega dovoljenja.

Uredba se hkrati uporablja za izvrševanje 112. in 115. člena ZVO-2, ki določata zahteve v zvezi z okoljevarstvenim dovoljenjem za naprave, ki niso naprave, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega.

S predlogom uredbe se zmanjšuje onesnaževanje površinskih in podzemnih voda ter spodbuja gospodarno in trajnostno rabo termalnih in termomineralnih vod v Sloveniji, s čimer se izpolnjujejo zahteve Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L št. 327 z dne 22.12.2000, str. 1; v nadaljnjem besedilu: vodna direktiva).

Obstoječi uporabniki vode (imetniki vodne pravice za rabo termalne vode) termalne vode ne uporabljajo učinkovito in okolju prijazno. Z vračanjem odvzete neonesnažene vode (reinjekcija) se uveljavlja okoljski ukrep, ki naslavlja vidik gospodarne in trajnostne rabe vode za nove in obstoječe uporabnike voda kot tudi vidik dobrega stanja voda, to je ekološkega in kemijskega stanja površinskih voda in količinskega stanja podzemnih voda. Vodo, ki ji je bila odvzeta toplota, se namreč največkrat spušča v površinske vode. Tovrstne termalne in termomineralne vode zaradi geološke sestave v Sloveniji vsebujejo snovi kot na primer mangan, nikelj, sulfat, amonij, bor kakor tudi benzo(a)piren in benzene. Slednja parametra sta v skladu s predpisom, ki ureja stanje površinskih voda, določena kot parametra kemijskega stanja površinskih voda za katera vodna direktiva določa cilj postopno zmanjšanje onesnaževanja s prednostnimi snovmi oziroma ustavitve ali postopna odprava emisij, odvajanja in uhajanja prednostnih nevarnih snovi.

S predlogom uredbe se določa, v katerih primerih in pod kakšnimi pogoji se lahko uveljavlja izjema od obveznosti zagotovitve sistema vračanja neonesnažene vode ter pogoji pod katerimi je možno izjemoma iz obstoječe naprave toplotno izrabljeno termalno vodo odvajati v vodotok. Predlog uredbe določa tudi vsebine strokovnega mnenja, ki se priloži k vlogi za pridobitev ali spremembo okoljevarstvenega dovoljenja, na podlagi katerega je možno oceniti vpliv odvajanja toplotno izrabljene termalne vode neposredno v vodotok.

S predlogom uredbe se zmanjšuje onesnaževanje površinskih voda na način, da se določa zahteve za preprečevanje onesnaževanja okolja zaradi puščanja ali uhajanja odpadnih voda iz kanalizacije, ki ni javna kanalizacija in se nahaja na območju naprav. Vsa kanalizacija mora biti vodotesna kar se preverja s preizkusi vodotesnosti po veljavnih standardih, ki jih izvajajo akreditirani izvajalci. Predpisani so začetni in periodični preizkusi vodotesnosti najmanj vsakih šest let ter odprava ugotovljenih pomanjkljivosti v določenem roku. Določbe urejajo tudi obveznost hrambe in posredovanja rezultatov preizkusov pristojnim organom zaradi zagotavljanja nadzora in sledljivosti.

Predlog uredbe določa tudi, da ministrstvo vodi postopek za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja, če nameravana sprememba obratovanja naprave zmanjšuje emisije snovi ali toplote v vode in je zato treba spremeniti pogoje ali ukrepe v dovoljenju, ne glede na druge okoliščine ali postopke (npr inšpekcijski postopek), ki bi sicer lahko vplivali na ustavitev postopka ali zavrnitev izdaje odločbe.

S predlogom uredbe so določeni še prekrški za upravljavce naprav in pravne osebe, prehodnimi roki za izpolnitev novih zahtev in način dokončanja postopkov v teku

Na podlagi drugega, tretjega, petega in šestega odstavka 18. člena, desetega odstavka 112. člena in petnajstega odstavka 116. člena ter za izvrševanje 112. in 115. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 44/22, 18/23 – ZDU-10, 78/23 – ZUNPEOVE, 23/24, 21/25 – ZOPVOOV, 56/25 – PoZ in 11/26 – odl. US) izdaja Vlada Republike Slovenije

Uredbo o spremembah Uredbe o emisijah snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vodah v vode in javno kanalizacijo

1. člen

V Uredbi o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 64/12, 64/14, 98/15, 44/22 – ZVO-2, 75/22 in 157/22) se v 4. členu v 10. točki za peto alinejo dodajo nova šesta, sedma in osma alineja, ki se glasijo:

- » – toplotno izrabljena termalna voda, ki ji je bila odvzeta samo toplota in se ne vrača v izvorno geološko strukturo oziroma v isti vodonosnik iz katerega je odvzeta,
- odpadna voda, ki nastane zaradi spiranja, ki ga povzročijo padavine in onesnažena odteka z utrjenih, tlakovanih ali z drugim materialom prekritih površin za skladiščenje ali ravnanje s surovinami, polizdelki, izdelki ali drugimi materiali, ali
- odpadna voda, ki nastane zaradi spiranja, ki ga povzročijo padavine in onesnažena odteka s streh objektov in naprav ali funkcionalnih prometnih površin ob teh objektih in napravah, če gre za objekte in naprave za sežig in sosežig;«.

V 36. točki se število »56« nadomesti s številom »62«.

Za 53. točko se doda nova 54. točka, ki se glasi:

»54. sistem vračanja toplotno izrabljene termalne vode je sistem dveh medsebojno povezanih vrtin, pri čemer prva jemlje termalno vodo iz določene geološke strukture oziroma vodonosnika, po rabi za ogrevanje ali hlajenje objektov pa se ta voda preko druge vrtine vrača v izvorno geološko strukturo oziroma v isti vodonosnik;«.

Dosedanje 54. do 56. točka postanejo 55. do 57. točka.

Za 57. točko se doda nova 58. točka, ki se glasi:

»58. toplotno izrabljena termalna voda je termalna voda, ki se ji zaradi rabe za potrebe ogrevanja ali hlajenja objektov ali naprav spremeni temperatura;«.

Dosedanje 57. do 68. točka postanejo 59. do 70. točka.

2. člen

V 13. členu se za dosedanjim šestim odstavkom dodajo nov sedmi do petnajsti odstavek, ki se glasijo:

»(7) Pri načrtovanju, gradnji, rekonstrukciji ali obratovanju naprave, v kateri se uporablja termalna voda mora investitor ali upravljavec naprave, ki je imetnik vodne pravice za rabo termalne vode za potrebe

ogrevanja ali hlajenja, deloma ali v celoti zagotoviti vračanje toplotno izrabljene termalne vode preko sistema vračanja v izvorno geološko strukturo oziroma v isti vodonosnik.

(8) Ne glede na obveznost iz prejšnjega odstavka, investitorju ali upravljavcu naprave, ki je imetnik vodne pravice, takšnega sistema vračanja toplotno izrabljene termalne vode ni treba zagotoviti, če se na podlagi strokovnega mnenja ugotovi, da vračanje toplotno izrabljene termalne vode v vodonosnik ni mogoče zaradi mikrobioloških ali fizikalno-kemijskih sprememb lastnosti vode, ki niso sprememba temperature vode, zaradi naravnih (geoloških) danosti ali tehničnih možnosti glede na trenutno najboljše stanje tehnike. Strokovno mnenje iz prejšnjega stavka se izdelava na podlagi razpoložljivih podatkov oziroma po opravljenih dodatnih raziskovalnih delih in monitoringih, izdelanih po zahtevah organa, ki vodi postopek izdaje okoljevarstvenega dovoljenja.

(9) Pri načrtovanju, gradnji, rekonstrukciji ali obratovanju naprave, v kateri nastaja odpadna voda, mora investitor ali upravljalec naprave zaradi preprečevanja puščanja ali uhajanja odpadne vode ali emisij v okolje zagotoviti vodotesnost kanalizacije, ki ni javna infrastruktura, na območju celotne naprave, ne glede na to ali je ta naprava priključena na javno kanalizacijo. V primeru, da naprava nima upravljavca, mora vodotesnost kanalizacije iz prejšnjega stavka zagotoviti lastnik naprave. Za zagotavljanje vodotesnosti se uporabijo vodotesni materiali oziroma materiali, ki so odporni na onesnaževala, ki so lahko prisotna v industrijski odpadni vodi ali v mešanici odpadnih voda, ki se odvaja iz naprave.

(10) Zagotavljanje vodotesnosti kanalizacije se ugotavlja s preizkusom vodotesnosti kanalizacije v skladu z normativi in standardi. Preizkus vodotesnosti kanalizacije opravi usposobljen izvajalec, kar dokazuje z akreditacijsko listino. Normativi in standardi se nanašajo na:

- gravitacijsko kanalizacijo (ceвовodi, jaški, peskolovi) (SIST EN 1610),
- vakuumsko kanalizacijo (SIST EN 1091),
- tlačno oziroma črpalno kanalizacijo (SIST EN 805) in
- lovilce olja, usedalnike, zbiralnike, zadrževalnike, črpališča in objekte.

(11) Če za področja iz prve do tretje alineje prejšnjega odstavka stopijo v veljavo novejši standardi, kot so navedeni v prejšnjem odstavku, se preizkus vodotesnosti kanalizacije izvede po standardu, veljavnem na dan izvedbe preizkusa.

(12) Investitor mora pred začetkom uporabe kanalizacije na območju celotne naprave zagotoviti izvedbo preizkusa vodotesnosti kanalizacije.

(13) Upravljavec naprave mora zagotoviti, da se preizkus vodotesnosti kanalizacije na območju celotne naprave med obratovanjem naprave periodično izvede najmanj enkrat na šest let. V primeru, da naprava nima upravljavca mora zahtevo iz prejšnjega stavka zagotoviti lastnik naprave.

(14) Če se pri izvedbi preizkusa vodotesnosti kanalizacije ugotovi, da kanalizacija ni vodotesna, upravljavec naprave zagotovi izvedbo ukrepov za zagotovitev njene vodotesnosti najpozneje v šestih mesecih od dneva izvedbe preizkusa vodotesnosti.

(15) Investitor ali upravljavec naprave hrani rezultate preizkusa vodotesnosti najmanj sedem let in jih posredujejo ministrstvu, pristojnemu za okolje, oziroma ministrstvu, pristojnemu za vode, v roku 15 dni od prejema zahteve. V primeru, da naprava nima upravljavca mora zahtevi iz prejšnjega stavka zagotoviti lastnik naprave.«.

3. člen

Za 13. členom se doda nov 13.a člen, ki se glasi:

»13.a člen

(izjema pri odvajanju toplotno izrabljene termalne vode v vodotok)

(1) Ob izpolnjevanju pogojev iz osmega odstavka 13. člena te uredbe, se lahko upravljavcu naprave, ki je imetnik vodne pravice za rabo termalne vode, v okoljevarstvenem dovoljenju dovoli odvajati industrijsko odpadno vodo iz šeste alineje 10. točke 4. člena te uredbe tudi neposredno v vodotok.

(2) Za obstoječo napravo ali iztok iz obstoječe naprave iz prejšnjega odstavka, mora upravljavec naprave zagotoviti trajne meritve temperature in količine industrijske odpadne vode iz šeste alineje 10. točke 4. člena te uredbe na iztoku iz naprave ter temperature in pretok vodotoka, v katerega se te industrijske odpadne vode odvajajo. Ne glede na prejšnji stavek se temperatura in pretok vodotoka ne spremlja za odvajanje industrijske odpadne vode iz šeste alineje 10. točke 4. člena te uredbe, če se odpadna voda odvaja v vodotok, kjer je srednji mali pretok vodotoka večji ali enak petkratniku največjega šesturnega povprečnega pretoka te industrijske odpadne vode.

(3) Ne glede na 7. člen te uredbe se lahko v okoljevarstvenem dovoljenju določi drugačna mejna vrednost temperature od predpisane v različnih časovnih obdobjih, če je iz vloge za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja razvidno, da so izpolnjeni pogoji za odvajanje industrijske odpadne vode iz šeste alineje 10. točke 4. člena te uredbe, iz naprave v vodotok.«

4. člen

V 23. členu se v tretjem odstavku za drugo alinejo doda nova tretja alineja, ki se glasi:

»- da so vplivi na vodotok zaradi odvajanja industrijske odpadne vode iz šeste alineje 10. točke 4. člena te uredbe odpravljeni ali zmanjšani na sprejemljivo raven,«.

Za dosedanjim sedmim odstavkom se dodata nova osmi in deveti odstavek, ki se glasita:

»(8) Dokumentacija za pridobitev ali spremembo okoljevarstvenega dovoljenja iz tretje alineje tretjega odstavka tega člena mora vsebovati:

- podatke iz druge alineje tretjega odstavka tega člena,
- strokovno mnenje iz osmega odstavka 13. člena te uredbe,
- strokovno mnenje Zavoda za ribištvo Slovenije o vplivih odvajanja industrijske odpadne vode iz šeste alineje 10. točke 4. člena te uredbe, na vodotok,
- strokovno mnenje Zavoda Republike Slovenije za varstvo narave o vplivih odvajanja industrijske odpadne vode iz šeste alineje 10. točke 4. člena te uredbe, na vodotok, če je iztok na območju, določenim s predpisom, ki ureja posebna varstvena območja (območja Natura 2000),
- strokovno mnenje o vplivih odvajanja industrijske odpadne vode iz šeste alineje 10. točke 4. člena te uredbe, na parametre kemijskega stanja površinskih voda in na elemente kakovosti ekološkega stanja površinskih voda iz predpisa, ki ureja stanje površinskih voda, ki vsebuje zlasti vsebine, navedene v 3. točki Priloge 5 te uredbe,
- ukrepe za zmanjšanje vpliva odvajanja industrijske odpadne vode iz šeste alineje 10. točke 4. člena te uredbe, na parametre kemijskega stanja površinskih voda in na elemente kakovosti ekološkega stanja iz predpisa, ki ureja stanje površinskih voda.

(9) Ne glede na prejšnji odstavek dokumentacije za pridobitev ali spremembo okoljevarstvenega dovoljenja iz tretje alineje tretjega odstavka tega člena ni treba priložiti, če se industrijska odpadna vode iz šeste alineje 10. točke 4. člena te uredbe, iz naprave odvaja v vodotok, katerega srednji mali pretok je večji od desetkratnika šesturnega povprečnega pretoka te industrijske odpadne vode.«

5. člen

V 25. členu se v prvem odstavku za besedo »dovoljenje« doda besedilo, ki se glasi:

»ali odločbo o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja«.

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Ne glede na tretjo alinejo prvega odstavka tega člena in ne glede na druge okoliščine, kot so na primer inšpekcijski ali drugi postopki, ki bi lahko vplivali na ustavitev postopka ali zavrnitev izdaje odločbe o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja, mora ministrstvo voditi postopek za izdajo odločbe o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja, če gre za nameravano spremembo v obratovanju naprave, s katero bo doseženo zmanjšanje emisije snovi in toplote v vode in to zahteva spremembo pogojev in ukrepov v okoljevarstvenem dovoljenju.«

6. člen

V 37. členu se v četrtem odstavku za peto alinejo dodajo nove šesta, sedma, osma in deveta alineja, ki se glasijo:

»- ne pridobi strokovnega mnenja (osmi odstavek 13. člena), - ne zagotovi preizkusa vodotesnosti kanalizacije (trinajsti odstavek 13. člena), - ne zagotovi izvedbe ukrepov (štirinajsti odstavek 13. člena), - ne hrani rezultatov preizkusa vodotesnosti kanalizacije ali jih ne posreduje ministrstvom na njuno zahtevo (petnajsti odstavek 13. člena),«.

Dosedanje šesta do deseta alineja postanejo deseta do štirinajsta alineja.

7. člen

V 38. člen se v prvem odstavku pred prvo alinejo doda nova prva in druga alineja, ki se glasita:

»- ne zagotovi preizkusa vodotesnosti kanalizacije (dvanajsti odstavek 13. člena), - ne hrani rezultatov preizkusa vodotesnosti kanalizacije ali jih ne posreduje ministrstvom na njuno zahtevo (petnajsti odstavek 13. člena),«.

Dosedanje prva do četrta alineja postanejo tretja do šesta alineja.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

8. člen

(prehodno obdobje)

(1) Lastnik ali upravljavec obstoječe naprave mora zagotoviti izvedbo preizkusa vodotesnosti kanalizacije v skladu s trinajstim odstavkom 13. člena te uredbe najpozneje v dveh letih od začetka veljavnosti te uredbe.

(2) Upravljavec obstoječe naprave, ki je imetnik vodne pravice za rabo termalne vode, mora dokumentacijo iz osmega odstavka 23. člena te uredbe priložiti k vlogi za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja ali pripraviti najpozneje v treh letih od uveljavitve spremembe te uredbe, kar nastopi prej.

9. člen

(dokončanje postopkov za izdajo okoljevarstvenih dovoljenj v primeru odvajanja toplotno izrabljene termalne vode)

(1) Vloge za pridobitev ali spremembo okoljevarstvenega dovoljenja, vložene pred uveljavitvijo te uredbe, se štejejo za vloge za pridobitev ali spremembo okoljevarstvenega dovoljenja v skladu z Uredbo o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 64/12, 64/14, 98/15, 44/22 – ZVO-2, 75/22 in 157/22).

(2) Postopki za pridobitev ali spremembo okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje obstoječe naprave, začeti pred uveljavitvijo te uredbe, se dokončajo v skladu z Uredbo o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 64/12, 64/14, 98/15, 44/22 – ZVO-2, 75/22 in 157/22).

(3) Postopki za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave, ki ni obstoječa naprava, začeti pred uveljavitvijo te uredbe, se dokončajo v skladu z Uredbo o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 64/12, 64/14, 98/15, 44/22 – ZVO-2, 75/22 in 157/22).

10. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. [/2026]

Ljubljana, dne 14. maja 2026

EVA 2026-2560-0029

Vlada Republike Slovenije
dr. Robert Golob
predsednik

Priloga:

V prilogi 5 te uredbe se za 2. točko doda nova 3. točka, ki se glasi:

»3. Strokovno mnenje o vplivih odvajanja toplotno izrabljene termalne vode neposredno v vodotok, ki se priloži vlogi za pridobitev ali spremembo okoljevarstvenega dovoljenja, mora vsebovati:

I. Povzetek relevantnih pravnih podlag

Povzetek zajema zlasti:

1. predpise, ki urejajo zahteve za površinske vode, in
2. predpise, ki urejajo obratovanje zadevne naprave.

II. Kratak opis nameravanega odvajanja industrijske odpadne vode

Opis nameravanega odvajanja toplotno izrabljena termalna voda iz šeste alineje 10. točke 4. člena te uredbe (v nadaljnjem besedilu: industrijska odpadna voda):

3. kratak opis tehnološkega procesa glede na vrsto naprave, in
4. opredelitev predvidene vsebnosti parametrov, vsebnosti emisij snovi in toplote, ki se odvajajo z industrijsko odpadno vodo.

III. Opis stanja

Opis stanja vodnega telesa površinske vode in stanja na mestu iztoka ter na odseku med iztokom in točko popolnega premešanja industrijske odpadne vode in vode v vodotoku oziroma na odseku med iztokom in prvim večjim pritokom ali med iztokom in izlivom tega vodotoka v večji vodotok, ki mora vključevati najmanj:

5. prikaz kemijskega in ekološkega stanja vodnega telesa v skladu s predpisi, ki urejajo stanje površinskih voda,
6. opredelitev biološkega elementa ali elementov v skladu s predpisi, ki urejajo stanje površinskih voda, ki je najpomembnejši za oceno obstoječega stanja vodnega in obvodnega ekosistema ter za oceno zgradbe in delovanja vodnega in obvodnega ekosistema, pri čemer se izbira izmed bioloških elementov:
 - sestava in številčnost vodnega rastlinstva (fitobentos in makrofiti),
 - sestava in številčnost bentoških nevretenčarjev,
 - sestava, številčnost in starostna struktura rib;
7. oceno stanja na mestu iztoka in na odseku med iztokom in točko popolnega premešanja industrijske odpadne vode in ter vode v vodotoku oziroma na odseku med iztokom in prvim večjim pritokom ali med iztokom in izlivom tega vodotoka v večji vodotok, ki vključuje oceno kemijskega in ekološkega stanja na mikrolokacijah najmanj pa oceno stanja glede na:
 - a) temperaturo vode,
 - b) koncentracijo raztopljenega kisika [mg O₂/L],
 - c) nasičenost s kisikom [%],
 - d) ekspertno oceno stanja biološkega elementa v skladu s predpisi, ki urejajo stanje površinskih voda, ki je najbolj občutljiv na sestavo in temperaturo industrijske odpadne vode,
 - e) oceno ekološkega stanja na podlagi analize vzorcev biološkega elementa v skladu s predpisi, ki urejajo stanje površinskih voda, ki je najbolj občutljiv na sestavo in temperaturo industrijske odpadne vode, kadar se na podlagi ekspertne ocene ugotovi, da je potrebno vzorčenje in analiza vzorcev. Morebitna vzorčenja ter meritve in analize vzorcev morajo biti izvedene s poudarkom na obdobjih nizkih pretokov.
8. ekspertno oceno lateralne in longitudinalne povezanosti vodotoka ter možnosti prehoda vodnih organizmov gor in dolvodno (kontinuiteta toka),
9. ekspertno oceno povezanosti vodotoka z obrežnim ekosistemom ter vpliva sestave in temperature industrijske odpadne vode na obrežni ekosistem, vključno z opisom zarasti brežin, prodišč in obrežnega pasu ter opisom strukture zarasti,

10. popis obrežnih rastlin ter tistih skupin živali, ki so neposredno odvisne od površinske vode, kadar se na podlagi ekspertne ocene ugotovi, da je to potrebno,
11. ekspertno oceno možnosti razraščanja alg oziroma sprememb v dominantnosti posameznih skupin zaradi iztoka industrijske odpadne vode,
12. ekspertno oceno možnosti izginotja posamezne vrste zaradi iztoka industrijske odpadne vode,
13. pregled obstoječih podatkov za fitobentos, bentoške nevretenčarje, makrofite in ribe ter oceno vpliva iztoka na stanje teh bioloških elementov, vključno z oceno vpliva na morebitne dodatne cilje na območjih s posebnimi zahtevami.

Kadar se izvede vzorčenje bioloških elementov kakovosti se poleg metodologij za vzorčenje v skladu s predpisi, ki urejajo stanje površinskih voda, upoštevajo naslednje zahteve:

- vzorčenje se izvede v istih izbranih prečnih profilih vodotoka (mikrolokacijah), kot se merijo hidrološki parametri; v primeru, da v izbranih prečnih profilih niso zajeti vsi, na obravnavanem odseku prisotni mezohabitati, je treba vzorčenje izvesti tudi v teh mezohabitatih,
- število vzorčnih mest v profilu se določi glede na širino struge, globino vode, hitrost vodnega toka, strukturo rečnega dna in osončenost,
- vzorčenje se izvede v obdobjih, ko so vrednosti pretokov čim bližje vrednostim sQnp,
- v času vzorčenja se fotografira obravnavani odsek vodotoka.

IV. Opis hidroloških in morfoloških značilnosti

Opis hidromorfoloških značilnosti na mestu iztoka in na odseku med iztokom in točko popolnega premešanja industrijske odpadne vode in vode v vodotoku oziroma na odseku med iztokom in prvim večjim pritokom ali med iztokom in izlivom tega vodotoka v večji vodotok, ki mora vključevati najmanj:

1. povzetek podatkov o hidroloških izhodiščih, in sicer podatkov o velikosti prispevne površine (F), srednjih pretokih (sQs) in srednjih malih pretokih (sQnp),
2. povzetek podatkov, kadar se izvedejo simultane hidrometrične meritve, o velikosti prispevne površine (F), srednjih pretokih (sQs) in srednjih malih pretokih (sQnp) v primerjalnih prerezih na vodotokih bližnjega oziroma hidrološko podobnega povodja ali porečja, za katerega so na razpolago podatki državnega hidrološkega monitoringa o pretokih za daljše opazovalno obdobje,
3. prikaz krivulje trajanja pretokov za opazovalno obdobje, običajno zadnjih 30 let,
4. prikaz krivulje trajanja pretokov za opazovalno obdobje, običajno zadnjih 30 let, v primerjalnih prerezih na vodotokih bližnjega oziroma hidrološko podobnega povodja ali porečja, za katerega so na razpolago podatki državnega hidrološkega monitoringa o pretokih za daljše opazovalno obdobje, kadar se izvedejo simultane hidrometrične meritve
5. prikaz krivulje trajanja pretokov za opazovalno obdobje, običajno zadnjih 30 let,
6. prikaz hidrograma mesečnih pretokov za opazovalno obdobje, običajno zadnjih 30 let,
7. ugotovitev prisotnosti ter opredelitev morebitnih pritokov na mestu iztoka in na odseku med iztokom in točko popolnega premešanja toplotno izrabljene termalne vode in vode v vodotoku oziroma na odseku med iztokom in prvim večjim pritokom,
8. opredelitev morfoloških značilnosti, zlasti še na izbranih mikrolokacijah:
 - globina vode, ki je povprečna globina vode v posameznih mezohabitatih,
 - hitrost vodnega toka, pri čemer se opazuje povprečna hitrost v prečnem profilu vodotoka, povprečne hitrosti po vertikalah ter hitrost vodnega toka tik ob dnu,
 - širina omočenosti struge oziroma širina gladine vode v strugi,
9. pregled oziroma popis vrst mezohabitatov v skladu z razdelitvijo iz preglednice 1 Priloge 3 predpisa, ki ureja kriterije za določitev ter način spremljanja in poročanja ekološko sprejemljivega pretoka.

V. Ocena vpliva odvajanja industrijske odpadne vode na površinsko vodo

Ocena vpliva odvajanja industrijske odpadne vode na parametre kemijskega stanja površinskih voda in na elemente kakovosti ekološkega stanja površinskih voda iz predpisa, ki ureja stanje površinskih voda, se pripravi ob smiselnem upoštevanju ugotovitev iz predhodne točke in vključuje zlasti:

1. določitev točke popolnega premešanja industrijske odpadne vode in vode. Točka popolnega premešanja se določi glede na hitrost toka, širino vodotoka ter glede na srednji mali pretok (sQnp)

vodotoka v točki, kjer je razredčenje parametrov tolikšno, da okoljski standardi kakovosti ali mejne vrednosti razredov ekološkega stanja v skladu s predpisom, ki ureja stanje površinskih voda, niso preseženi. Odsek med iztokom in točko popolnega premešanja industrijske odpadne vode in vode v vodotoku oziroma odseku med iztokom in prvim večjim pritokom ali med iztokom in izlivom tega vodotoka v večji vodotok je treba prikazati na ustreznih kartografskih prilogah in digitalnem podatkovnem sloju v državnem koordinatnem sistemu za raven merila 1 : 10 000 ali 1 : 5 000 ali v bolj natančnem merilu v skladu z navodili organa, ki vodi postopek,

2. oceno vplivov, ki bi lahko nastali na odseku med iztokom in točko popolnega premešanja industrijske odpadne vode in vode v vodotoku oziroma odseku med iztokom in prvim večjim pritokom ali med iztokom in izlivom tega vodotoka v večji vodotok zaradi odvajanja industrijske odpadne vode, in sicer za vsak parameter, ki se odvaja z industrijsko odpadno vodo, posebej. Izvedenska ocena morebitnih posledic mora vključevati:
 - oceno, ali bo pričakovana obremenitev okolja zaradi odvajanja industrijske odpadne vode sama ali v kombinaciji z obstoječimi obremenitvami pomembno spremenila obstoječe obremenitve površinske vode,
 - oceno vpliva nameravanega odvajanja industrijske odpadne vode na vir za oskrbo prebivalcev s pitno vodo, če gre za odvajanje industrijske odpadne vode na vodovarstvenem območju
 - oceno, ali bodo emisije prednostno nevarnih snovi, določene v skladu s predpisom, ki ureja stanje površinskih voda, preprečene, in
 - oceno, ali bodo emisije snovi, ki niso prednostno nevarne snovi, zmanjšane na sprejemljivo raven.
3. scenarij možnih dogodkov pri nameravem odvajanju industrijske odpadne vode, ki mora vključevati:
 - opis scenarija odvajanja industrijske odpadne vode pri normalnem obratovanju naprave,
 - opis scenarija odvajanja industrijske odpadne vode ob izpadu ali okvari v delovanju ali v izrednih razmerah,
 - oceno posledic posameznega scenarija in vpliva na površinsko vodo.

VI. Opredelitev morebitnih ukrepov za zmanjšanje vpliva obravnavanega odvajanja industrijske odpadne vode (omilitveni ukrepi)

V primeru odvajanja industrijske odpadne vode v vodotok mora dokumentacija vključevati predlog omilitvenih ukrepov za zadevni iztok industrijske odpadne vode, s katerimi je mogoče vplive odvajanja industrijske odpadne vode, kot izhaja iz točke V (Ocena vpliva odvajanja industrijske odpadne vode na površinsko vodo), preprečiti oziroma zmanjšati na sprejemljivo raven.

Predlog omilitvenih ukrepov mora vključevati tudi:

- obrazložitev pričakovanega zmanjšanja škodljivega vpliva odvajanja industrijske odpadne vode ob izvedbi predlaganih omilitvenih ukrepov,
- oceno izvedljivosti predlaganih omilitvenih ukrepov
- strokovno utemeljen predlog drugačne mejne vrednosti temperature industrijske odpadne vode, ki je nižja od mejne vrednosti predpisane s to uredbo.

Omilitveni ukrepi se lahko nanašajo na:

- tehnično rešitev za odvajanje industrijske odpadne vode v drug ustrežnejši prejemnik odpadne vode,
- tehnično rešitev za zmanjšanje temperature industrijske odpadne vode pred njenim odvajanjem v vodotok (na primer uporaba umirjevalnih oziroma ohlajevalnih bazenov, ponovna uporaba vode, ipd),
- določitev strožje mejne vrednosti emisije snovi ali emisije toplote za odpadno vodo, ki je predmet obravnave, v skladu z osmim in desetim odstavkom 5. člena te uredbe,
- drug omilitveni ukrep za zadevni iztok odpadne vode, ki mora vključevati podroben opis in oceno vpliva ukrepa.«.

Obrazložitev k členom

K 1. členu:

Člen določa dopolnitev definicije za industrijsko odpadno vodo, ki je v skladu z Uredbo o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 64/12, 64/14, 98/15, 44/22 – ZVO-2, 75/22 in 157/22; v nadaljnjem besedilu: veljavna uredba), odpadna voda, ki nastaja v industriji, obrtni ali obrti podobni ali drugi gospodarski dejavnosti in po nastanku ni podobna komunalni odpadni vodi.

V 4. členu v 10. točki veljavne uredbe se doda nova peta alineja z namenom, da se odpadna voda, ki nastaja po tem, ko ji je bila odvzeta samo toplota, definira kot industrijska odpadna voda. Tovrstna opredelitev bo omogočila da se za toplotno izrabljeno termalno vodo, ki ji je bila odvzeta samo toplota in se ne vrača v izvorno geološko strukturo oziroma v isti vodonosnik iz katerega je odvzeta, določijo pogoji in omejitve.

Sedma in osma alineja se dodata, da se za industrijsko odpadno vodo šteje tudi odpadna voda, ki nastaja kot posledica padavin pri skladiščenju surovin, (pol)izdelkov in pri atmosferski depoziciji onesnaževal po sežigu in sosežigu. Ta odpadna voda je lahko onesnažena zaradi česar se z namenom možnosti spremljanja emisij odpadne vode v okolje razširi definicija industrijske odpadne vode. Tovrstna razširitev bo omogočila da se v okoljevarstvenih dovoljenjih zanjo določijo obratovalni monitoring.

K 2. členu:

Člen določa vsebine, ki dopolnjujejo 13. člen veljavne uredbe. Z dopolnitvijo veljavne uredbe se zagotavlja zmanjšuje onesnaževanje površinskih voda in spodbuja gospodarno in trajnostno rabo termalnih in termomineralnih vod v Sloveniji, s čimer se izpolnjujejo zahteve Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L št. 327 z dne 22.12.2000, str. 1; v nadaljnjem besedilu: vodna direktiva).

Obstoječi uporabniki vode (imetniki vodne pravice za rabo termalne vode) namreč termalne vode ne uporabljajo učinkovito in okolju prijazno. Vodo, ki ji je bila odvzeta toplota, največkrat neonesnaženo spuščajo v površinske vode. Tovrstne termalne in termomineralne vode zaradi geološke sestave v Sloveniji vsebujejo snovi kot na primer mangan, nikelj, sulfat, amonij, bor kakor tudi benzo(a)piren in benzene. Slednja parametra sta v skladu s predpisom, ki ureja stanje površinskih voda, določena kot parametra kemijskega stanja površinskih voda za katera vodna direktiva določa cilj postopno zmanjšanje onesnaževanja s prednostnimi snovmi oziroma ustavitvev ali postopna odprava emisij, odvajanja in uhajanja prednostnih nevarnih snovi.

Z vračanjem odvzete neonesnažene vode (reinjekcija) se uveljavlja okoljski ukrep, ki naslavlja vidik gospodarne in trajnostne rabe vode za nove in obstoječe uporabnike voda kot tudi vidik dobrega stanja voda, to je ekološkega in kemijskega stanja površinskih voda in količinskega stanja podzemnih voda.

Člen nadalje določa, da kljub obveznosti vračanja odvzete neonesnažene vode (reinjekcija) investitorju ali upravljavcu z vodno pravico ni treba zagotoviti vračanja toplotno izrabljene termalne vode, če strokovno mnenje pokaže, da to ni mogoče zaradi:

- mikrobioloških ali fizikalno-kemijskih sprememb vode (razen temperature),
- naravnih (geoloških) danosti ali
- tehničnih omejitev glede na trenutno najboljše stanje tehnike.

Strokovno mnenje, da vračanja odvzete neonesnažene vode (reinjekcija) ni možno, pripravi usposobljena hidrogeološka institucija na podlagi obstoječih podatkov ali dodatnih raziskav in monitoringov, izvedenih po zahtevah pristojnega organa.

Nadalje 2. člen določa zahteve glede preprečevanja onesnaževanja okolja zaradi puščanja ali uhajanja odpadnih voda iz kanalizacije, ki ni javna kanalizacija in se nahaja na območju naprav. Uvaja se obveznost, da mora biti vsa kanalizacija na območju naprave vodotesna, ne glede na to, ali je naprava priključena na javni kanalizacijski sistem. S tem se zmanjšuje tveganje za onesnaženje tal, podzemnih in površinskih voda.

Določbe natančno opredeljujejo tudi način preverjanja vodotesnosti. Ta se ugotavlja s preizkusi vodotesnosti po uveljavljenih standardih, ki pokrivajo različne vrste kanalizacijskih sistemov (gravitacijske, vakuumske in tlačne) ter pripadajoče objekte. Zahteva po akreditiranem izvajalcu zagotavlja strokovnost in zanesljivost izvedenih preizkusov, hkrati pa določba o uporabi najnovejših veljavnih standardov omogoča prilagajanje tehnološkemu razvoju.

Za zagotovitev stalne varnosti je predpisana obveznost začetnega preizkusa vodotesnosti pred začetkom uporabe ter periodičnih preizkusov najmanj vsakih šest let med obratovanjem. V primeru ugotovljenih pomanjkljivosti je določen rok za njihovo odpravo, kar zagotavlja pravočasno ukrepanje in zmanjšuje okoljska tveganja.

Določbe urejajo tudi odgovornost v primerih, ko naprava nima upravljavca, saj v takih primerih obveznosti prevzame lastnik. Poleg tega se uvaja obveznost hrambe rezultatov preizkusov in njihovega posredovanja pristojnim organom, kar omogoča nadzor nad izpolnjevanjem zahtev in zagotavlja sledljivost izvajanja ukrepov.

Skupaj določbe vzpostavljajo celovit sistem preprečevanja onesnaževanja iz kanalizacijskih sistemov znotraj naprav ter krepijo varstvo voda in okolja.

K 3. členu:

Člen določa posebne pogoje za odvajanje industrijske odpadne vode, ki nastaja pri rabi termalne vode, neposredno v vodotok, ter s tem dopolnjujejo obstoječi sistem varstva voda.

Prvi odstavek uvaja možnost, da se upravljavcu naprave, ki ima vodno pravico za rabo termalne vode, v okoljevarstvenem dovoljenju dovoli neposredno odvajanje takšne odpadne vode v vodotok. Ta možnost je vezana na izpolnjevanje pogoja, ki določa pridobitev strokovnega mnenja, da vračanja odvzete neonesnažene vode (reinjekcija) ni možno. Z določbo se zagotavlja, da je takšno odvajanje dopustno le v primerih, ko so vplivi na okolje ustrezno presojeni in obvladovani.

Drugi odstavek določa obveznost izvajanja trajnih meritev ključnih parametrov, in sicer temperature ter količine odpadne vode na iztoku iz naprave ter temperature in pretoka vodotoka. Namen te zahteve je zagotoviti stalno spremljanje vplivov na vodotok in pravočasno zaznavanje morebitnih odstopanj. Hkrati se uvaja izjema za primere, ko je vodotok dovolj vodnat (srednji mali pretok vsaj petkrat večji od pretoka odpadne vode), saj je v takih primerih vpliv odvajanja praviloma manjši zaradi večje sposobnosti razredčenja.

Tretji odstavek omogoča določitev drugačnih mejnih vrednosti temperature od splošno predpisanih, in sicer glede na časovna obdobja (npr. sezonsko). Ta fleksibilnost omogoča prilagoditev dejanskim razmeram v okolju, ob pogoju, da so v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja izkazani vsi zahtevani pogoji za varno odvajanje.

Skupno določbe uvajajo bolj prilagodljiv, vendar hkrati nadzorovan pristop k odvajanju industrijske odpadne vode iz rabe termalne vode, z jasnim poudarkom na spremljanju stanja in varovanju vodnega okolja.

K 4. členu:

S 4. členom se dopolnjuje 23. člen veljavne uredbe na način, da so določeni pogoji za odvajanje toplotno izrabljene termalne vode v vodotoke z namenom boljšega varstva površinskih voda in vodnih ekosistemov.

Z dopolnitve tretjega odstavka 23. člena veljavne uredbe je določeno, da mora biti vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja priložena dokumentacija, iz katere je razvidno, da so vplivi odvajanja toplotno izrabljene termalne vode v vodotoke odpravljeni ali zmanjšani na sprejemljivo raven. S tem se jasno poudarja okoljski cilj, da mora biti odvajanje odpadne vode obvladano do ravni, ki ne ogroža kemijskega in ekološkega stanja vodotokov oziroma da odvajanje odpadne vode ne sme povzročati nesprejemljivega poslabšanja stanja voda.

Nadalje člen podrobneje določa vsebino dokumentacije za pridobitev ali spremembo okoljevarstvenega dovoljenja. Zahteva se vključitev strokovnih mnenj relevantnih institucij, zlasti s področja ribištva in varstva narave, kar zagotavlja oceno vplivov na vodne organizme in zavarovana območja, vključno z območji Natura 2000. Poleg tega je treba priložiti tudi strokovno oceno vplivov na kemijsko in ekološko stanje površinskih voda ter predvideti ustrezne omilitvene ukrepe. Takšna ureditev krepi strokovno podlago odločanja in omogoča bolj informirano presojo vplivov na okolje.

Člen določa tudi, da v primerih, ko je vodotok dovolj vodnat, da omogoča učinkovito razredčenje odpadne vode, dokumentacije ni treba priložiti okoljevarstvenemu dovoljenju. Kriterij desetkratnika srednjega malega pretoka glede na pretok odpadne vode zagotavlja, da se poenostavitev uporablja le tam, kjer je tveganje za pomembne vplive na vodotok manjše.

Skupno spremembe prispevajo k večji zaščiti voda, izboljšanju ocene vplivov ter bolj usklajeno obravnavo primerov glede na dejansko tveganje za okolje.

K 5. členu:

Člen dopolnjuje prvi odstavek 25. člena veljavne uredbe na način, da določa, da ministrstvo izda odločbo o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja pod pogoji, ki veljajo za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja.

Dopolnitev veljavne uredbe predstavlja poenotenje odločanja v upravnih postopkih in obravnave drugih naprav z napravami, ki povzročajo industrijske emisije v skladu z Direktiva 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja (prenovitev). S tem se določi enako obravnavo vseh zavezancev s ciljem zmanjševanja emisij.

K 6. členu:

S 6. členom se določajo prekrški za upravljavca naprave.

K 7. členu:

S 7. členom se določajo prekrški za pravne osebe.

K 8. členu:

Člen določa prehodno obdobje za izvedbo preizkusa vodotesnosti kanalizacije v skladu s trinajstim odstavkom 13. člena te uredbe na način, da je določeno, da mora lastnik ali upravljavec obstoječe naprave

zagotoviti izvedbo preizkusa vodotesnosti kanalizacije najpozneje v dveh letih od začetka veljavnosti te uredbe.

Z členom se določa tudi prehodno obdobje v katerem mora upravljavec obstoječe naprave, ki je imetnik vodne pravice za rabo termalne vode, pripraviti dokumentacijo za pridobitev ali spremembo okoljevarstvenega dovoljenja na podlagi katere zagotavlja, da so vplivi na vodotok zaradi odvajanja industrijske odpadne vode odpravljeni ali zmanjšani na sprejemljivo raven. Upravljavec obstoječe naprave mora dokumentacijo pripraviti v treh letih od začetka veljavnosti te uredbe.

K 9. členu:

Člen določa način dokončanja postopkov za izdajo okoljevarstvenih dovoljenj v primeru odvajanja toplotno izrabljene termalne vode. Postopki se dokončajo v skladu z veljavno uredbo.

K 10. členu:

Člen določa začetek veljavnosti uredbe.

K prilogi:

Priloga določa vsebine strokovnega mnenja, ki se priloži k vlogi za pridobitev ali spremembo okoljevarstvenega dovoljenja, na podlagi katerega je možno oceniti vpliv odvajanja toplotno izrabljene termalne vode neposredno v vodotok.